

BİR GARİP KUL

Ahmet EFE

Şu dünyayı üç talakla
Boşa gitsin, boşa gitsin.
Ki iblisin tuzakları
Boşa gitsin, boşa gitsin.

Dışı cazip, içi bomboş
Haram yiyip olma sarhoş
Sen helâlin peşinden koş
Bırak kuzgun leşe gitsin.

Hiç gerek yok şu telaşa
Zalimlere olma maşa
Selamın dağ ile taşa
Dahi kurda kuşa gitsin.

Hem zahir u hem batında
Şirke düşme hayatında
Yaptığın iş Hak katında
Hoşa gitsin, hoşa gitsin.

Nankör âdem fikreylemez
Nimetlere şükreylemez
Madem hakkı zikreylemez
Ko zehirli aş gitsin.

Merhem olmaz yarasında
Işık yoktur çırasında
Milyarların arasında
Yapayalnız yaşa gitsin.

Bırak şöhret ile şanı
Dosta kurban eyle canı
Şu gönlünün küheylanı
Yüce dağdan aş gitsin.

Lütfeylesin Cenâb-ı Hak
Cennet olsun en son durak
İş bu yolda usta, çıkarak
Hepsi koşa koşa gitsin.

Hakkın divanına durup
Hem babına yüzün sürüp
Ahmed'im sen bunda garip
Bir kul gibi yaşa gitsin.

BOĞAZIÇI'NDE MEHTAP

Ekrem KAFTAN

Anlat ey Boğaziçi mehtâb sefâlarını
Kaç âşık sularında vecd ile Hakk'a döndü
Vuslatsız gecelerin bitmez cefâlarını
Kalblerinde mehtâbın doyulmaz nûru söndü

Kaç kere devr eyledi âlemleri suların
Mehtabı sende bulup nurda yıkanmak için
Nelerdi bu anlarda ey Boğaz arzuların
Hiç secdeye vardın mı Allâh'ı anmak için

Saplanırdı kürekler sulara hançer gibi
Saadetin hududsuz neşesini yaşarken
Parlardı Boğaziçi belki o Kevser gibi
Mehtaba kanmak için gözyaşları taşarken

Aksederdi sulara mehtab ile beraber
Yalılara gizlenmiş güzellerin nurları
Aşıklar kayıklarda beklerlerdi bir haber
Aşamazdı hiç biri o edebden surları

Vakit seher olmadan açardı taze güller
Mehtabın sırlarından rayihalar toplardı
İnsafa geldi sanıp yanılırdı bülbüller
Vuslat vaktidir diye yürekleri hoplardı

Yakamozlar üstünde hâlâ güzeller gezer
Ruhları mehtab gibi nur saçmaz hiç birinin
Sularda mazideki meşhur gazeller gezer
Yâd edip ahengini bir Nedim şiirinin

Ben de mehtaba çıkıp bir sevgili ararım
Asırlar öncesinde ölmesi unutulmuş
Mehtabı bu hasretle sinem içre sararım
Sanırım bu güzellik yalnız bana tutulmuş

Ne çifte kayık kaldı, ne şarkı okur güzel
Yalnızlığın şarkısı mehtabın dilindedir
Silindi gönüllerden sanki ebed ve ezel
Sevda suda görülen serabın dilindedir